

Med Expropriationsreglen i Spidsen maatte vel en Lovordning, der paa det foreliggende Omraade foreskriver Foranstaltninger i Fredstid for Krigsberebtskab, nærmest tænkes bygget paa et af to Systemer: enten kunde der indføres et fuldstændigt Indregistreringsystem, saaledes at til enhver Tid de Individier, der skulde fremstilles til Udtagelse, vare udpegede, betegnede og indrullerede, eller man kunde indskrænke sig til at ordne det til Udskrivningsproceduren fornødne Apparat saaledes, at det alene bestemmes, hvilke Myndigheder der skulle være de handlende, og hvorledes de skulle gaa frem, naar en Udskrivning befales. Lovforslaget gaar imidlertid en Middelvei: det indsætter Kommunalbestyrelserne til at udvalge de Heste, der skulle fremstilles (§ 3), — det bestemmer Sammensætningen af de Kommissioner, der have at udtage det fastsatte Antal af de fremstillede Heste (§ 4), — og det anordner Ud nævnelser af Mænd til at fastsætte Erstatningen for de udtagne, til Hærens Raadighed stillede, Heste (§ 5), men det foreskriver endvidere de kommunale Myndigheder en vis Virksomhed i Fredstid, idet det paa lægger dem, „at træffe de fornødne Foranstaltninger til“ med et bestemt Bærsel at kunne tilveiebringe det fastsatte Antal Heste, naar Krigsberebtskab indtræder. Der har i Udvalget været delte Meninger, om denne Middelvei turde være heldig, og navnlig er det gjort gjældende, at en ordnet Kullerøring, der burde omfatte et større Antal Heste end det i § 3 fastsatte, for at den uundgaaelige Afgang ikke skulde nødvendiggjøre en usforholdsmæssig hyppig Supplering, og som muligen hensigtsmæssigt overdroges Lægdforstanderne med kommunal Medhjælp, vilde være mere betryggende for Opnaelsen af Lovforslagets Niemod. Naar der dog ikke fremkommer Forslag til at give § 3 et andet Indhold, enten i den ene eller anden Retning, ere Grundene disse, at man har troet i en Sag af denne Bestaffenhed at burde lægge særlig Vægt paa, at Krigsbestyrelsen fastholder, at Forskriften i bemeldte Paragraf er tilstrækkelig fyldestgjørende, at der i § 12 havees Hjemmel for at give Kommunalbestyrelserne Paalæg, der ere egnede til at sikre, at der overalt udfoldes den Virksomhed, som er fornøden, for at Bestyrelserne i det givne Dieblis kunne være fuldt forberedte til den dem betroede Gjerning, og at der er taget Hensyn til, at Udvalget i Folkethinget — hvor Lovforslagets Bestemmelser som en Del af Forslagene til Lov om Hærens Ordning i de tre sidste Samlinger have foreligget til Overveielse — ikke har fundet Anledning til at foreslaa nogen Ændring i den heromhandlede Hensjende. Paa mere underordnede Punkter skal Udvalget tillade sig at anbefale nogle Ændringer, til hvis Begrundelse anføres Følgende:

§ 2. Naar Loven er udkommen, skal der foretages en Fordeling af hele Hestestantallet over

Landets samtlige Kommuner: en Hovedfordeling af Indenrigsministeren, en Subrepartition af Amtscendene. Udvalget tror, at den sidste hensigtsmæssigere overdrages Amtsråadene, som antages at have et næriere Kjendskab til Hestebestanden i Amtet. (Æffl. Nr. 1).

§ 4. De heromhandlede Kommissioner have blandt de af Kommunalbestyrelserne tilstedebragte Heste at udtage det ved Fordelingen fastsatte Antal. Det følger af det valgte Udskrivningssystem, at disse Mønstringskommissioner blandt de fra hver enkelt Kommune fremstillede Heste ifkun ere berettigede til at udtage det ved Fordelingen for den fastsatte Antal, men da Udtrykkene i Paragrafens 2det Stykke kunne give Anledning til Tvivl, har man troet at burde søge forebygget en Misforstaaelse af dem. (Æffl. Nr. 5). — Lovforslaget sammensætter Kommissionerne af ifkun to Medlemmer: Amtmanden („i Kjøbenhavn Overpræsidenten“) eller en anden af denne beskiftet Mand og en af Krigsministeren Delegeret. Udvalget har havt under Overveielse, om ikke et Antal af 3 Medlemmer maatte være at foretrække, og det vilde i saa Tilfælde ligge nærmest, at henholdsvis Borgerrepræsentanterne for Kjøbenhavn, Amts- og Byraadene valgte det tredje Medlem; da der imidlertid er ringe Sandsynlighed for, at der i noget Tilfælde vil opstaa en saadan Meningsforskel inellem det civile og militære Medlem, at en Beslutning blev umulig, og da det ikke er Mønstringskommissionerne, som skulle paalægges de i § 8 ommeldte Bøder, saa at deres Anstuelse om, hvorvidt nogen Kommunalbestyrelse har viist Forsømmelighed, kun kan faae Indflydelse gennem de Indberetninger, der affordres dem, og i hvilke hvert enkelt Medlem vil kunne fremsætte og begrunde sin Mening, har Udvalget afholdt sig fra at stille Forslag til Ændring paa dette Punkt.

§ 5. Til de forberedende Foranstaltninger, der skulle være truffene i Fredstid, hører Dannelsen af Kommissioner til at vurdere de til Felt hærens Brug afgivne Heste. At Amtsråadene udvalge Medlemmerne til disse Vurderingskommissioner og saa for Kjøbstædernes Vedkommende, betragte vi som en Anomali af væsentlig Betydning i en Sag som den foreliggende.

§ 6. Udvalget skjønner ikke rettere, end at der er brugt et urigtigt Udtryk, naar det hedder: „Ved Udtagelse af Hestene maa der, forsaavidt Tjenestens Løve paa anden Maade kan ske Fyldest, ikke vælges Heste af særlig høi Verdi“, en Bestemmelse, der maa opfattes som tilføjet i Statskassens Interessje. Ordet „Udtagelse“ er i Lovforslaget brugt om den endelige Udskrivning, Mønstringskommissionernes Forretning, men For-